

Werden of worden vissersvaartuigen moedwillig tot zinken gebracht ?

De Haagse heer A.G. Ligthart die zich heeft verdiept in de geschiedenis van de Nederlandse haringvisserij en talrijke publikaties op dit gebied verzorgde, heeft in 'n brief aan de Koningin aangedrongen op een onderzoek door de minister van Justitie naar de omstandigheden waaronder de tussen 1870 en 1900 gezonken vissersschepen verloren zijn gegaan. Hij wil hiermee uitmaken zien of er aanwijzingen zijn die aanleiding geven tot het vermoeden, dat de reders deze schepen met opzet hebben laten vergaan. Aanleiding tot dit verzoek is de inhoud van het toneelstuk «Op hoop van zegen» van Herman Heyermans, dat dit loggetijdvak uitbeeldt.

De heer Ligthart die een geboren Vlaardinger is betoogt in zijn brief dat aan «Op hoop van zegen» door een groot deel van de bevolking historische en documentaire waarde wordt toegekend en dat op scholen wordt geleerd dat de gebeurtenissen en toestanden in de vissersplaatsen waren zoals Heyermans die heeft geschetst. De reders, zo schrijft de heer Ligthart, worden in het stuk voorgesteld als laaghartige schurken, die schepen in zee sturen, zo rot en lek, dat de tonnen in de ruimen drijven. Mensenlevens tellen niet, als zij de verzekeringssom maar kunnen inkasseren. De bemanning gaat door voor vloekende, drankzuchtige lieden, zo achterlijk en slaafs, dat zij aan boord gaan, hoewel zij de slechte staat van hun schip kennen. De heer Ligthart noemt deze voorstelling van zaken voor de bewoners van de vissersplaatsen niet alleen een aanklacht, maar ook een diepe belediging, die zij geenszins hebben verdiend.

Hij wijst er op dat in de jaren 1914-1918 er 976 van hen bij de

uitoefening van hun beroep zijn omgekomen en dat tijdens de tweede wereldoorlog alleen al uit Vlaardingen 2500 vissers en hun zoons op oorlogsschepen en op koopvaardij-schepen voeren en honderden van hen zijn omgekomen. Zonen, wier vader in 1900 op de logger voer, zijn tot hoge posten opgeklommen, aldus de schrijver. Hij is ervan overtuigd dat de Koningin bij de aanbidding van de eerste nieuwe haring nooit in die reders de laaghartige misdadigers gezien heeft die in koelen bloede hun zeelieden de dood inzonden, noch in die vissers aan de drank verslaafde paupers en bloodaards. De heer Ligthart, zoon van een scheepsmakergezel, betoogt vervolgens, dat zowel de bouw als het onderhoud van de schepen met alle zorg gebeurde. Hij geeft een opsomming van de schepen die in die dertig jaar vergingen en waarbij ongeveer 210 zeelieden de dood vonden. De heer Heyermans doet het echter in zijn stuk voorkomen, aldus de heer Ligthart, alsof iedere maand meer dan 210 zeelieden moedwillig door de reders de dood werden ingejaagd. Tot slot spreekt de heer Ligthart de hoop uit, dat het onderzoek de schuld of onschuld van de reders en de scheepmakers zal vaststellen.

VEM en Gouda werken samen

Met ingang van 1 januari is er een nauwe aansluiting tot stand gekomen tussen twee der oudste IJmuidense visserij-ondernemingen, namelijk de n.v. visscherij onderneming «De Vem» en de n.v. zeevisgroothandel «Job Gouda». Het groothandelsbedrijf van de n.v. Job Gouda en de koude-industrie van de n.v. Goudvries zullen worden ingebracht in n.v. chemische fabriek «De Toekomst», welke dochteronderneming van de «Vem» in 1964 de naam verandert in «visserij-associatie Job Gouda n.v.». De vriestrawler Egmont van de n.v. visserij mij Batavia zal in beheer komen van J.C. Pronk n.v., eveneens een dochteronderneming van de Vem. Tot directeuren van de «Vem» zijn benoemd de heren D.J. Gouda, belast met de algemene leiding en de heer J.C. Pronk. De dagelijkse leiding van J.C. Pronk zal berusten bij drs P.G.C. Siemens.

PUBLICITEIT IN
HET VISSERIJBLAD
DOET UW
ZAKENCIJFER STIJGEN

Markt IJmuiden

VAN DAG TOT DAG

In IJmuiden was de aanvoer dinsdag 31 december 1963 358 kisten, waarvan 130 schol, 30 sprot, 150 spanharing, 2.400 kg tong. De besommingen waren: IJM.7 f 4330, HA.46 f 5400, HD.211 f 5.340. In Scheveningen was de aanvoer 20 schol, 600 kg zoute garnalen en 200 kg tong.

Donderdag voerden 12 vaartuigen 1.280 kisten vis aan waarvan 62 tong en tarbot, 510 schelvis, 20 wijting, 10 gul en kabeljauw, 430 haring, 130 schol en 45 diversen.

Vrijdag was het ook nog zeer stil. Drie vaartuigen zorgden voor een aanvoer van 207 kisten bestaande uit 10 schol, 20 schar, 25 sprot en 152 haring. Vanuit zee viel weinig nieuws te vernemen. Alleen de SCH.171 Cornelis Vrolijk Fzn bevond zich op de visgronden en wel in de Ierse Zee. Dit schip kon dagvangsten doorgeven van gemiddeld 100 kantjes haring.

Maandag zorgden 65 vaartuigen voor een aanvoer van 2.450 kisten vis waarvan 340 tong en tarbot, 200 wijting, 10 gul en kabeljauw, 1.480 schol, 40 tarbot, 110 diversen.

Verschillende schepen die na de jaarwisseling vanuit IJmuiden naar zee vertrokken bereikten in de loop van zaterdag de Ierse Zee. Zij kwamen in een «goed stekkie» terecht. De VL.73 Elly gaf een dagvangst door van 300 kantjes haring, de VL.131 Petronella die later arriveerde bracht het tot een totaal van 170 kantjes.

Dinsdag lagen 22 vaartuigen aan de kant. Zij voerden 1.330 kisten vis aan waarvan 120 tong en tarbot, 10 wijting, 320 schol, 820 haring en 70 sprot.

De kottervloot moest met geringe tongvangsten genoegen nemen. Per

trek kwamen 10 tot 20 kg tong aan boord plus een mand of vier andere vis. In de Ierse Zee ging het naar wens. De dagvangsten liepen uiteen van 150 tot 350 kantjes haring.

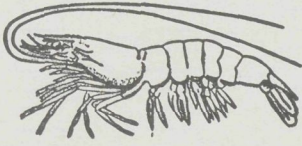
Donderdag voerden 24 vaartuigen 2.300 kisten vis aan waarvan 190 tong en tarbot, 50 wijting, 10 gul en kabeljauw, 920 schol, 620 sprot, 400 haring en 90 diversen.

In de Ierse Zee bleef de visserij prima. Er werden dagvangsten doorgegeven van 200 tot 300 kantjes haring. De VL.131 Petronella ving in een paar dagen 850 kisten verse haring en 480 kantjes gezouten haring. Dit schip is dinsdagavond aan de thuisreis begonnen. Vanuit de Noord kwamen heel wat minder gunstige berichten. De schipper van de KW.49 Antje klaagde steen en been tegen zijn kollega op de KW.41 Elisabeth Christina die op weg is naar de IJlandse wateren.

Bezwaren tegen haven in Katwijk

Tegen de aanleg van een vissershaven in Katwijk aan Zee, bestaan ernstige waterstaatkundige bezwaren, zo heeft minister Van Aartsen in de Tweede Kamer medegedeeld. Deze bezwaren zijn slechts aanvaardbaar als de sociale en economische voordelen van een vissershaven zeer zwaar wegen. De minister pleegt momenteel overleg met zijn ambtgenoot van Landbouw en Visserij over de sociaal en economische aspecten. Van de uitslag van dit overleg zal het afhangen of Katwijk zijn fel begeerde haven krijgt.

De aanleg van de haven in de ononderbroken vlakke kust bij Katwijk zal een ongunstige invloed hebben op de zeestromingen, zei de minister. Daardoor zal de waterkering worden aangetast. Wellicht kan deze aantasting voorkomen worden door strandhoofden, maar de aanleg en het onderhoud van deze hoofden zal zeer kostbaar zijn. Tevoren is niet te zeggen hoeveel van dergelijke hoofden er nodig zullen zijn. Voor een invalshaven zijn deze bezwaren misschien nog acceptabel maar voor een haven die met een zeesluis verbonden moet zijn met het binnenwater zijn die bezwaren onaanvaardbaar, aldus de minister. Door een dergelijke sluis zou de waterkering nog meer worden geschaad. Ook de kwaliteit van het binnenwater zou door verzilting gevaar lopen. De minister bleek overigens van mening, dat ook een invalshaven tot verzilting zou leiden door de grondwaterstromingen. Deze verzilting zou niet alleen voor het direkt aangrenzend gebied schadelijk zijn, maar ook voor het Westland.

FIRMA
R. Huysseune
ZEEBRUGGE
Export Import
TELEFOON
Privé : 540.06
Magazijn : 541 541.42
Vis & Garnalen in 't Groot
Speciaiteit van verse
gepelde garnalen
Thuisbestelling
in de grote centra
Verzendings
in gans het land
(2182V)

DE OPGAVE DER VANGSTEN

Het is niet alleen bij ons dat ge-
klaagd wordt over het niet opgeven
van de vangsten.

Sedert enkele tijd worden dien-
aangaande te IJmuiden ook moei-
lijkheden ondervonden, dermate dat
zelfs een bestuurslid van de Neder-
landse Zeevisgroothandel Vereniging
zijn ontslag indiende.

Het was sedert jaren dat de heer
Molenaar, die aftrad, alsook de ver-
noemde vereniging aandrongen had
op tijdige opgave der vangsten.
Door 't Staatsvisserijshavenbedrijf te
IJmuiden werd de meldingsplicht
verplicht. Schippers die deze ver-
plichting over het hoofd zien kun-
nen beboet worden met de toela-
ting om de vangst slechts de vol-
gende dag te verkopen.